

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 ft — kr. 1/2 évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 — — — — — Egyes szám 10 —

Előfizetési pénz s minden közlemény:
Főpíacz, Vecsey-ház földszint
a szerkesztőbe bérmentve küldendők.

Előfizethető helyben:
Telegráf K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségben. — Egyébütt a postahivatalok utján.

Hirdetési díj:

Öt-hatásos petícióról 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint szintén több ízben hirtetők, aköz szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdíj: minden bejelentésről kulcs 20 kr.
„Nyit-tér”-en megjelenő közlemény öt-hatásos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentesülők bejelentései iratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén köziratok sem adnak vissza.

Előfizetési felhívás

„DEBRECZEN”

hetenkint ötször, hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton megjelenő politikai és közgazdászati hírlapja.

Lapunk a jövő hóban VI-ik évfolyamába lép. Politikai irány maradt az, ami volt: a balkezeppárt 1867-ik évi programjában, kitűzött célok diadalra juttatása iránti törekvés. Amaz évek melyek a bihari pontokban utóbb s szabatosabb kifejezést nyertek, Magyarország önállósága, függetlensége, s szellemi és anyagi jóléte kiküzdését célozzák.

S mivel az előfizetési díjt más lapok példájára most sem emeljük: elvtársainkat fölkerjük, hogy lapunknak még szélesebb körben elterjedésére, előfizetők gyűjtése által is, közreműködni sziveskedjenek.

Előfizetési díjak:

Egyes évre helyben és vidéken 10 ft — kr.
Fél évre 5 — —
Egyes szám 2 — 50 —

Előfizethető helyben kiadóhivatalunkban (piacz, Vecsey-ház), és a **Telegráf K. Lajos** cég szerkesztőségében (piacz, városiácz), és minden postahivatalnál.

Kelt Debreczenben, decz. 13-án 1873.

Szatmári Károly, Oláh Károly,
főmunkatárs, felelős szerkesztő és kiadófelelős.

Az előfizetési pénz beküldésére legalkalmasabbak a postautalványok!

Szünet alatt.

* * Kényszerhelyzet az, a melybe jutott állam életünk Nincs megelégedés sem a Párisz hallik mindenfelől mindenütt.

Az országgyűlés utóbbi két ülése oly zápor volt, mintha mindenki igyekezett volna elvellenese iránt bosszút kitölteni még azon időkről is, a midőn a karácsonyi szünet tart.

Nehéz idők voltak ezek. Tisza Kálmán nyíltan fellépett a kormány ellen, de — mint előre várni lehetett — megbukott bizalmatlansági szavazatával. — Ghyecz Kálmán is támaszkodott, csak hogy alatomban, 5 minden hibát annak rendi és módja szerint a kormányra hárt, de azért — bizalmat szavazt neki. Hogy ez eljárás ellentétet hozt magában, azon már nem esodálkozunk Ghyecz eddigi lépései után.

Szálvay rokonszenvet kéltett a vasárnapi gyűlésen, mielőtt a bizalmi kérdés előtérbe volna. Ő férfias határozottsággal visszautasította Ghyecz Kálmán két színi eljárást. E fellépés helyén volt.

Vasárnap a honatyák elejtették a keleti vasut ügyét, mely óriási botrányvá nőtte ki magát, — megszavazták az 1874-iki költségvetést, s ezzel együtt bizalmat a Szálvy-kormánynak. A bizalmi most jelentéktelen kérdés akkor midőn nyilvánvaló dolog, hogy senki sem bízik benne, de mert kell, támogatják.

Sokkal nagyobb fontosságu a többi ügy, melyet elaltattak.
Most már szünet van a házban. Talán nem is illenek háborgatni az állam munkásainak ünnepi nyugalmát.
De nem. Keserű emlékeket vésznek haza képviselőink országgyűlésre. Ha a nyomort soha nem emlegetnök is, ott felelőnek annak tudata ónsulylyal lelkezők.

A keleti vasut ügyét elnapolták mikorra? — azt még nem tudjuk. Pedig az ügy sürögősen követelné a megoldást, mert ott áll a szomorú tény, hogy e vasut alaptőkéből — Kerkápoly pénzügyministersége alatt — 30 millió ft elveszett. Hová lön? — az titok.

Mi távolról sem akarunk senkit gyamsítani, mert azt hisszük, hogy amaz összeg inkább az ügytelenségnek, mint a rossz akaratok esett áldozatul. De másfelől az is nyílt titok, hogy nem csupán a keleti vasutnak van az állam ellen követelése, hanem a többinek is, mintegy 70—80 millióig.

Ez volt a szép g-zdákodás!
Ha a multból akarunk következtetést vonni a jövőre: akkor jobb volna már jóelőre inkább felhagyni az ily alkalmányosdi játékkal, mint a milliók elnyelődévé tenni Magyarországot.

A képviselők kijelentheték belenyugvásukat az ügy elaltatásába. De vajon mit gondolnak, a nemzet gondolkodó részének felbuzdulást szenvedélye lecsillapul-e oly könnyen?
Csak legalább egyetlen vizsgáló szót adtak volna már a kormány köréből az ünnepi szünetre e tárgyban.

Csak azt kutatták volna ki, a ki e kárnak okozója volt!

De a szomorú valót a felette elterülő ti-okszerűség még borzasztóbbá teszi. Mintha gazdátlan bírtok volna az állam vagyona! Mintha a kormány nem tartoznék senkinek felelősséggel!

Az államháztartás megvizsgálására kiküldött 21-es bizottság sokat tehetne a bűnös, v gy bűnösök kikutatásában; de Tisza Kálmánnal együtt mi sen sokat várunk ettől.

Igy nem találunk sehol megnyugvást az országgyűlési színpadok alatt.

Bizony ez a szünet nem annyira a nyugalom, mint inkább — a gyötrelm ideje leand.

A területi új felosztásról szóló miniszteri javaslatot egy alábbi cikkünk ismerteti. Szapári belügyér a Deák-körben már nyilatkozott azon elvekről, a melyek a kormányt e javaslatok megállapításában vezették. A kormány — ugymond — bír nem ragaszkodik mereven a törvényhatóságok területi beosztására vonatkozólag megállapított tervezetk mináren egyes részletekhez, de a fölvezet igen is ragaszkodik, és a belügyminiszter ezek elfogadásához állást is köti. Ezek a következők: 1-ször, hogy a kisebb városi törvényhatóságok a megyékbe bekebeleztesseken; — 2-ször, hogy a rendezés következtében a megyék minél kevesebb részét legföllebb 10%—t vehessék igénybe az egyenes államadónak; — és 3-ször, hogy a rendezés úgy történjék, hogy azal öszhangzásba lehessen hozni a törvénykezésnek s a közigazgatás többi ágának beosztását. A törvényjavaslatot egyébiránt csak a szünet után alkalmas időben óhajtja a miniszter az értekezlet által tárgyaltatni. Az értekezlet a miniszter nyilatkozatát tudomásul veszi.

— Ez is gyöngyélet. Kolozsvár városi bizottsági gyűlése nagy többséggel bizalmatlanságot szavazott Filep Sámuel főispánnak, a városi szervezkedés körül tapasztalt helytelen eljárása és erőszakoskodásai miatt. A kormányhoz feliratot intéztek kir. biztos küldése végett. Filep ellen — mint képviselő — nagy az ingerültség.

— Az új magyar kölcsönre vonatkozólag a „Hon” londoni levelezője a következőket írja: (London, decz. 18.) Az új magyar kölcsön fényes sikeréről ma már egészen bizonyossággal hozhatom meg az öröndetes hírt. Nem csekély aggályokkal néztek az eredménye elébe. A tavalyi kölcsön szomorú sorsa, annak még maig el nem helyezett része s árfolyamának folytonos alábészülése által okozott vesztesékek, továbbá nemely itteni lapnak a „Nue freie Presse”-bol szedett tendenciosus hírei, melyek egész siralmas állapotában ismerték a magyar francziális helyzetét s végre azon körülmény, hogy a nagy orosz kölcsön csak a minap drainirozta a pénzpiacot, s hogy a Baringház is a Buenos Ayres kölcsönt épen egy nappal előbb emittálta, mindez tömeges eladósokra bátorítá a baisszerek (vagy mint az itteni börzén hívják, a medvék) hadát. S valóban csak oly óriási pénzhatalonnak, mint a Rothschildház által pártfogolt kölcsönökét, nagy közönség előtt kedvelté teszi, nemcsak azon megrögzöttség, hogy e azeg kétes vállalatot nem vesz kezébe, hanem még azon általánosan ismert tény is, hogy e ház megállapított és szigorúan követett rendszeréről fogva, a repartícionál, minden személyes tekintély nélkül, nagysak, aprónak csak pro rata eszközli a szétosztást.

— A közigazgatási járásek számanak és székhelyének az új megyék részreleendő meghatározásáról javaslatot terjesztett a belügyér a képviselőház elé. Járás székhely 370 lesz.

Az új megyék.

A belügyér a képviselőháznak előterjeszté a törvényhatóságok területének szabályozása és új beosztásáról szóló javaslatot, mely öt fejezetből áll.

Itt adjuk az első fejezet kironatát, mely a miniszteri tervet megismerteti.

1) A Jászkanon kerület, mint törvényhatóság megszüntetettik és a nagykanizsai megye, Küküllő Szolnokkal egyesítik. Kun megye név alatt Kardasz székhellyel egy törvényhatóságot képez.

2) A Jászszágy Heves megyéhez csatolattik, székhelye Eger.

3) A Kiskunság Pest, Pilis és Solt t. e. vármegyékbe bekebelezetik és ezen megyéből két törvényhatóság alkíttatik. Budapest és Kecskemét székhelyekkel.

4) Bács-Bodrog t. e. vármegyék két törvényhatóságra osztattak. Zombor és Szabalka székhelyekkel.

5) Komárom Esztergom egyesítetik Komárom székhellyel.

6) Mosony és Győr egyesítetik: székhelye Magyaróvár.

7) Zólyom vármegye a privigei járással Bars és Hont északi részével egy törvényhatóságot képez; székhelye Besztercebánya.

8) Bars többi része Honvármegyével Ipolygysz székhellyel egyesítetik.

9) Arva, Turóc, Liptó Rózsahegy székhellyel egyesítetik.

10) A szepesi XVI. városi kerület Szepes vármegyével egyesítetik.

11) Torna Abaujval, Bereg Unggál egyesítetik, az utóbbinak székhelye Ungvárr.

12) Ugoessa mint önálló törvényhatóság megszüntetettik és az északi része Máramaros, a déli része Szatmár vármegyékbe bekebelezetik.

13) A Hajdu-kerület, Szoboszló kivételével, Szabolcs vármegyékbe bekebelezetik, székhelye Nyíregyháza.

14) Krassó és Közép-Szolnok Zilah székhellyel egy törvényhatóságot képeznek.

15) Debreczen várospusztái ezen törvényhatóság alá helyeztetnek.

16) Csánádvármegye Csongráddal egyesítetik, kivéve Mezőhegyestől kelet fele eső részét, mely Csánád vármegyéhez csatolattik. Az egyesített Csongrád-Csánád székhelye Szeged szab. kir. város.

17) A nagy-kikindai kerület Torontál vármegyékbe bekebelezetik, és e megyéből két törvényhatóság alkíttatik: északi része megtartja a Torontál nevet N.-Kikinda székhellyel, déli része pedig Horn nevet nyer Nagy Becskerek székhellyel.

18) Temes és Krassó déli részéből új megye alkíttatik. Kevé név alatt, Versecz székhellyel.

19) Krassó megyének északi része Szörényvárral egyesítetik.

20) Hunyad és Zaránd egyesítetik. Székely Déva.

21) Kőrösvidék, Belső-Szolnok és Doboka egyesítetik. Székely Déva.

22) Besztercze, Naszód vidék egyesítetik. Belső-Szolnok, Doboka és Torda keleti részének hozzácsatolásával, Torda név alatt Szász-Régen székhellyel.

23) Kolozs és Torda nyugoti részei és Aranyosok egy törvényhatóságot képeznek. Székely Kolozsvár.

24) Alsó-Fehér megye és Küküllőnek nyugoti nagyobb része egyesítetik; az elnevezés Küküllő vármegye, a székhely N.-Nyeny.

25) Maros, Csik és Udvarhelyszék, valamint Küküllő megyének keletre eső kisebb része Maros vármegye név alatt Udvarhely székhellyel egy törvényhatóságot képeznek.

26) Felső-Fehér megye, mint különálló törvényhatóság megszüntetettik és részét azon újalkított vármegyékbe bekebelezetik, a melyek kerületén felkúsznak.

27) Szászváros, Szászsebes, Szerdahely, Nagy-Szeben, Medgyes, Segesvár, Nagy-Sink és Ujgyház székelt, továbbá Felső-Fehér megyének és székelt közt fekvő részei és Fogarasz vidéknek nyugoti kisebb része Szebenvármegye név alatt egy törvényhatósággá alkíttattak, székhely Nagy-Szeben.

28) Köhalom és Háromszékek, Brassóvidék és Fogarasz keleti nagyobb része, valamint Felső-Fehér megyének közönsé sziéleti Brassóvármegye név alatt Brassó város székhellyel egyesítettek.

A II. fejezet a városi főispánok megszüntetése, továbbá a kisebb városi törvényhatóságoknak az illeto vármegyékbe való bekebelezési iránti intézkedéseket foglalja magában.

A III. fejezet a törvényhatóságok közötti határigazításokról szól és ötvenhárom íly esetről intézkedik.

A IV. fejezet azon elveket tartalmazza, melyek az egyesített, vagy újalkított törvényhatóságok közös vagyonának kezelése és elszámolásánál lesznek alkalmazandók, kimondtatván, hogy ha e tekintetben vitás kérdések merülnek föl, azoknak elintézése közigazgatási uton fog megkísérletni, ha ez nem sikerül, a kérdés az illetékes bíróság eldöntése alá bocsátattik.

A V. fejezet az átmeneti intézkedésekről szól és az egyesített, vagy újalkított törvényhatóságok bizottságának megalkulásiáról és tisztikarának megválasztásáról intézkedik.

Külföld.

— Decz. 23. —

A francia nemzetgyűlés vita nélkül verificalta Saussier tábornok választását. — A „Temps” Lyon Hyacinthe egy levelét közli, melyben ez egy f. hó 12-ről kelt berni levél

legalább reményök lehet, hogy mihamarabb Capstadtha visszatérhetnek.

A két hajó elfogadta Daunton ajánlatát s ennek hajóján maradt. Chartres és Rushton ezt azonban nem teheték, mert vissza kelle térniök mihamarabb a Capra. Daunton hajójával csak bizonytalan időben érkezendhének oda. Mert a „Vészmadár”-nak a szemléstszat meg kelle tennie a kalózkalkta tengervidékeken.

Néhány óranegyed múlva Yarker, a „Thames” másodhadnagya jött a hajóra s ajánlkozott, hogy királyi szolgálatba lép, ha Daunton kapitány őt fölveszi a „Vészmadár”-ra. Igérté, hogy 4 matrózot fog magával.

Mitűn Timmins kapitány kitűnő bizonyítványt állított ki Yarker-ról, Daunton fölvette őt a „Vészmadár”-ra s ez 4 emberével azonban le is teette az esküt.

Timmins kapitány ajánlatára Daunton még elküldte egyszer embereit a „Thames” romjaira, hogy az ott találtál jó elemi szereket átszállítsák, mielőtt a vén hajót fölégetnék. Ez meg is történt.

A váls perce közel volt. Chartres, ki a Capra volt visszautazandó, Darcie acsoznytól sok üzenetet vitt a Vaughan-száldhoz.

Az idő alkony felé hajlott, midőn mind a „Vészmadár”, mind pedig a „Fra Diavolo” s utra készen álltak egymás mellett.

ellenében megjegyzi, hogy a genfi egyház nem szándékozik Reinkens püspökkel alárendeltségi viszonyba lépni, tiltakozik továbbá azon állítás ellen, mintha Svájczban a Rómához hű papok helyébe hivatalnokokat akarának kinevezni, kik a polgári hatóság fonnhatósága alatt állának, végül kijelenti, hogy a katolikus hitet és lelkesül hitetességét egyáltalán nem kívánja politikai hatóságnak alárendelni. — A belgrád i hivatalos lapban egy fejedelmi közirat jelent meg, mely elrendeli a testi büntetésnek megszüntetését a hadsergenél.

Vidéki élet.

H. Szoboszló, december 21.

Tegnap tartott a h. szoboszlói olvasó egyeslet rendes évi közgyűlése, melyet az általa hozott fontos határozatok folytán szélesebb körben ismertetni szükségesnek tartok. Előnk üdvözölte a szép számmal jelenlevő tagokat és a mult évi jegyzőkönyv felolvasása után, az egyik tárgy: a választmány által bejegyzett alapszabályok megvitatásához fogtak, melyeket is kevés változtatás mellett az egyeslet magadávtett. A gyűlést, ennek megtörténte után, a tisztújítás foglalkoztatta, a mult években egyesült most is az egyeslet bizalma, és közfelkialtással azok ismét megválasztottak. A főtaggyűlés azonban az előnk azon indítványára képezte, hogy küldjön ki a gyűlést tiztagu bizottságot, mely javaslatot terjeszzen a majd egyelbivandó értekezlet alá, hogy mikép lehetne az egyesletnek saját helyiséget szerzeni? Szükségtelen mondanom, hogy ez indítvány tövisszel fogadtatott, annyival inkább, mivel rövid idő óta élénk mozgalom keletkezett, az egyeslet néhány lelkes tagja kezdeményezése folytán, ez elodázhatalni szükséges eszme hirtelrele.

Ezeket előre bocsátva, a tisztelt olvasó közönség tájékozása végett, az egyeslet mult évi keletkezésére kell visszatérnem, városunkban évtizedek óta 2 olvasó egyeslet volt és pedig, egy régiebb, ugynevezett uri és egy polgári kaszáló: két érvel ezalott, nem tudom mi okból, ha csak politikai szempontból nem, midányan a két egyeslet füziját szorgalmatnak a polgári kaszáló gyűléseiben s gyakran volt, ezen a régiebb egyeslet által, ajánlott indítványt vita tárgya, de siker nélkül, mígsem most egy éve az egyesülés megtörtént. Az egyesítés esetére Turv Sámuel volt országgyűlési képviselőnk által 200 ft és az ur. kaszáló elnöke Czeglédy Lajos által egy fél telek ajánlatot az építkezés céljára.

Mult évben tehát az egyeslet olvasó társulatát „H. szoboszlói olvasó egyeslet” név alatt megalkult egy évre, az most lejárván, továbbra ugyan anyai időre megalkulniak nyilvánította magát és mint fentebb említém, egy tulajdon helyiség megszerzése végett szükséges javaslatok megtételére, egy tiztagu bizottságot küldött ki.

Mindenelőtt szükséges, tisztában lenni a bizottságnak; mily mérvű építkezést kíván javasolni és egy építészeti a költségek biztos megtudása végett értekezésbe lépni, az épület állama, egy bolt, egy telek, illetoleg társalgó terem és egy olvasó szobából, továbbá az udvarban a bolti-életnek lakásai szolgálandó két szoba és egy könyvtárból, ez 3000 forintból kiténd, ehöz kellene még egy tekezo asztal és a helyiség berendezése, mely szintén 1000 forintot venne igénybe, így talán 4000 forintból egy kellog felszerelt városunk, illetoleg egyesletünknek megfelelő helyiséget fölépíteni lehetne, a födolog azonban a pénz beszerzése, ami különösen ily krachos világban nem csekélyes, de mivel azonban az egyeslet tagjai között a tetterő megvan, és mint remélem, az akarat és egy kevés áldozatkészség sem fog hiányozni, e föszközön nem fog ez üdvös eszme kivétel megfenelelni, ezíránt tervem, hogy lassan oda a társulat, miszerint az e célra Turv Sámuel által felajánlott 200 ft, előnk által egy fél telek és Fogthúy Sámuel által egy fél telek árát, az ez évi pénztárcmaradvány, a tagoknál kintlevő tagsági díjak erőyes beszerzése és bálók tartása által 800—1000 forintra egészíttessek ki, a hiányzó 3000 forintot pedig 60 darab 50 forintos jelzaloglevelek kibocsátása által lehetne beszerzeni, ezeknek évi 7% kamatot

Timmins kapitány könyves szemekkel evzett át a vén „Thames”-hez és sirva gyujtotta azt meg lobogó falkájával több helyen. Aztán visszatért hajójára.

A két hajó utra kelt Mozambique felé. Soká haladtak egymás mellett, de midőn a szél erősült, kissé távolabb vitorláztak egymás oldalá mellől, hogy az esedékes összeütközés kikerülthezzék. Az idő s a szél azonban késő jén át is kedvező maradt s rohamo sebességgel haladtak a tenger zajtó hullámai. Kora regg volt, midőn a kis mozambique-i kikötőt elérték.

A „Fra Diavolo” egyenesen a kikötő felé tartott s midőn látni lehet, hogy a kikötőből kis kormányhajó közeledik a „Fra Diavolo”-hoz, a „Vészmadár” észak felé vette irányát s mind távolabb tűnt le a láthatáron.

A „Fra Diavolo” fedélzetén halvány férfi járkált föl s alá. Fején fehér kötelek volt s végteljes pillantásokkal tekingetett olykor a távozo hajó után.

Midőn a „Vészmadár” árbocainak végső csúcsa is eltűnt a láthatáron, a halvány férfi egyet sohajtott s törött szemében két csillogó könnycepp jelent meg.

(III. rész köv.)

TÁRCSA.

„VÉSZMADÁR.”

— Regény a tengerészéletből, három kötetben. —

Írta a „Rockingham” szerzője.

Fordította Kompolthy Tivadar.

Második kötet. — II. rész.

(35-ik folytatás.)

Másnap reggel Daunton kapitány kiadta rendeletét, hogy a „Thames”-ról, mely hasznavehetlen rommá volt szétlődozve minden értékesebb holmit a „Vészmadár”-ra szállítsanak át, nehogy a kalózosk parancsnoka, ha elmentetik után erre talál vetődni, róla az el nem vitethetett portékát magává tegye. Így meg tározták, hogy mihielyt minden, minek még hasznát lehet venni, a „Thames”-ról a „Vészmadár”-ra lesz szállítva, a „Thames”-t föl fogják gyujtani.

Darby kimondhatlan boldog volt, midőn anyja s testvére kajüte-jébe lépén, azokat mondhatni, vidáman találta. Ajánlatot tón, hogy

a reggelt a földézetén költse el. Ő — ugymond — sátrat feszítették ki oda s így az égető nap heve ellen óva lesznek.

Rokonai elfogadák az ajánlatot s a földézetre siettek.

A nap, mint lángoló glória sugárzott az átlátszóan kék menny boltozatán. Sehol egy felbő. A tenger nyugodt volt. Kék hajóit ezüst színűvé varázsolá a napfény.

A társasághoz később a kapitány, az első-hadnagy s a hű (Chartres is csatlakoztak s arról beszéltek, hogy mit csinálnak most Rushton és Timmins kapitány, kik a „Thames”-en maradtak.

Időközben jelentés tétetett, hogy a két ember abban tört fejt, hogy a „Fra Diavolo”-t hajózásképes állapotba hozassák. Daunton kapitány erre kinyilatkozta, hogy mihielyt a földézhajót megpillantják, azonnal áldozóbe veszik.

Rushton és Timmins kapitány kevéssel a reggelt után a hajóra érkeztek.

A két kapitány barátságosan üdvözle egymást.

— Azt hiszem, — szólt Daunton — hogy az ön embereinek elég tág helyt nyújt a kalózhajó; mikor fognak önök e bűntanyával lözschooner; mikor fognak önök e bűntanyával elkészülni? Mert nekem hova hamarabb a földézhajót után kell látnom.

— Nagyon szeretném, ha holnap reggel

a parti széllel tovavitórláthatnánk; de ehöz kevés reményem van.

— A hölgyeknek legjobb lesz, ha az én hajómon maradnak; — vágott közbe Daunton — nem hiszem, hogy találhatni-e hajót ez irányban, mely utját az Indiák felé veendete. Ez uton csak nagy ritkán járnak indiaihajók.

Azon tanakodtak ezután, hogy a „Liffey”-ből mi lett. E hajó roppant gyors vitorlázó s nagyon is valószínűnek tetszett, hogy míg a „Thames”-sel a küzdelem folyt, addig a „Liffey” szerencsésen elmenekült.

Herbert lépett most a két kapitányhoz. Manoelt vezetvén előlék. Ez azt vallá, hogy amaz elfogott rablóban, ki a partról jöttkor Norát megtámadá, oly egvint ismert föl, ki az ő elfogatása alatt itt a „Fra Diavolo”-n volt s a parancsnok különös kegyét bírta.

Manoel embere állta, hogy a kalózos főparancsnoka ez idő szerint forró lázban szenved s így lehetlen, hogy hajójával a „Liffey”-re bukkant volna. Az elfogott rabló meg azt is állítá, hogy a főparancsnok hajója sokkal gyorsabb vitorlázó, mint a „Fra Diavolo”.

Daunton kapitány erre elhatározta, hogy a „Fra Diavolo”-t, melyet Timmins kapitány Mozambique-ba akart vinni, egész addig elkíséri. A hölgyeknek tanácsosabb volt a „Vészmadár”-on maradni, hol biztonságban voltak s

